

บทที่ 3

ข้อจำกัดทางกฎหมายภาษีอากรเกี่ยวกับการทำชอร์ตเซล

และการให้ยืมหลักทรัพย์ในประเทศไทย

ในการสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดการทำชอร์ตเซล และการให้ยืมหลักทรัพย์ขึ้นในประเทศไทย มีข้อจำกัดทางกฎหมายภาษีอากรอยู่หลายประการซึ่งเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเกิดธุรกรรมดังกล่าว จึงขอเสนอข้อจำกัดดังกล่าวไว้ในบทนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดมาตรการทางกฎหมายภาษีอากรที่เหมาะสมในบทที่ 5 โดยอาศัยมาตรการทางกฎหมายภาษีอากรของต่างประเทศซึ่งจะดำเนินการศึกษาไว้ในบทที่ 4 เป็นแนวทางในการศึกษาต่อไป.

1. ข้อจำกัดเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากรกำไรจากการทำชอร์ตเซล
2. ข้อจำกัดเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากรจากค่าธรรมเนียมการให้ยืมหลักทรัพย์
3. ข้อจำกัดเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากรจากการโอนกรรมสิทธิ์ในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันระหว่างผู้ยืมกับผู้ให้ยืม
4. ข้อจำกัดเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากรจากเงินชดเชยผลประโยชน์ที่ผู้ให้ยืมพึงได้รับ

ก่อนที่จะทำการศึกษาในรายละเอียดของข้อจำกัดในการประกอบธุรกรรม จะขอเสนอถึงความหมายของเงินได้ต่างๆที่เกิดในการประกอบธุรกรรม ดังต่อไปนี้

1) Capital Gain คือ กำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์ของผู้ทำชอร์ตเซลหรือผู้ยืมหลักทรัพย์

2) Lending Fee คือ ค่าธรรมเนียมที่ผู้ให้ยืมหลักทรัพย์ได้รับจากผู้ทำชอร์ตเซลหรือผู้ยืมหลักทรัพย์ เพื่อเป็นค่าตอบแทนในการให้ยืมหลักทรัพย์ จึงถือเป็นเงินได้ของผู้ให้ยืมหลักทรัพย์

3) Transfer of Title คือ การโอนกรรมสิทธิ์ในหลักทรัพย์ระหว่างผู้ให้ยืมกับผู้ยืม ซึ่งอาจทำให้เกิดเงินได้พึงประเมินขึ้น

ก. การโอนกรรมสิทธิ์โดยผู้ให้ยืมโอนให้แก่ผู้ยืม เมื่อมีการให้ยืมหลัก
ทรัพย์

ข. การโอนกรรมสิทธิ์โดยผู้ยืมโอนกลับคืนให้แก่ผู้ให้ยืม เมื่อมีการคืน
หลักทรัพย์

4) Transfer of Collateral คือ การโอนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันระหว่างผู้
ยืมและผู้ให้ยืม ซึ่งอาจทำให้เกิดเงินได้พึงประเมินขึ้น

ก. การโอนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันโดยผู้ยืมโอนให้แก่ผู้ให้ยืม เมื่อมี
การวางหลักประกัน

ข. การโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันโดยผู้ให้ยืมโอน
กลับคืนให้แก่ผู้ยืม เมื่อมีการคืนหลักประกันรวมถึงการโอนเพื่อ เพิ่ม ลด หรือเปลี่ยนแปลงหลัก
ประกันด้วย

5) Substitute payment คือ ค่าชดเชยสิทธิที่ผู้ให้ยืมพึงได้รับหากไม่มีการให้
ยืมหลักทรัพย์ ซึ่งผู้ยืมหลักทรัพย์ต้องชดเชยให้แก่ผู้ให้ยืม ได้แก่ ค่าชดเชยสิทธิในเงินปันผลและ
ดอกเบี้ย

ข้อจำกัดในการประกอบธุรกรรมการทำชอร์ตเซลและการให้ยืมหลักทรัพย์

1. ข้อจำกัดเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากรจากกำไรจากการทำชอร์ตเซลและการให้ยืม
หลักทรัพย์

ตัวอย่าง บริษัท ก.ต้องการทำชอร์ตเซลหลักทรัพย์ XYZ จำนวน 20 หลักทรัพย์
จึงสั่งขายหลักทรัพย์ดังกล่าวออกไปในขณะที่ยังไม่มีหลักทรัพย์จำนวนดังกล่าวอยู่ในความครอบ
ครอง ต่อมาบริษัท ข.สั่งซื้อหลักทรัพย์ที่บริษัท ก.สั่งขาย บริษัท ก.จึงดำเนินการยืมหลักทรัพย์จาก
บริษัท ก.ซึ่งมีหลักทรัพย์ XYZ อยู่ในความครอบครองมาทั้งจำนวนและส่งมอบให้แก่บริษัท ข.
พร้อมกับรับชำระราคาหลักทรัพย์จากบริษัท ข. (ราคาขาย) ต่อมาเมื่อระดับราคาหลักทรัพย์ปรับตัว
ลดต่ำลง บริษัท ก.จึงทำการซื้อหลักทรัพย์ XYZ จำนวน 20 หลักทรัพย์เพื่อนำมาโอนคืนให้กับ
บริษัท ก. ผู้ให้ยืมหลักทรัพย์ (ราคาซื้อ) บริษัท ก. จึงได้รับกำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์แบบ
ชอร์ตเซลด้วยการให้ยืมหลักทรัพย์ดังกล่าว

จากตัวอย่างข้างต้นแยกพิจารณาข้อจำกัดทางกฎหมายภาษีอากรได้ดังนี้

1.1 ฐานเงินได้ในการจัดเก็บภาษีอากร

ตามปกติฐานเงินได้ในการจัดเก็บภาษีเงินกำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์ (Capital Gain) จะจัดเก็บจากส่วนต่างระหว่างมูลค่าขายหลักทรัพย์หักออกจากมูลค่าซื้อหลักทรัพย์ ซึ่งในการซื้อขายหลักทรัพย์โดยทั่วไปนักลงทุนจะมีราคาต้นทุนอยู่แล้วในขณะทำการขายหลักทรัพย์ คือนักลงทุนจะมีการซื้อหลักทรัพย์ไว้แล้วก่อนที่จะดำเนินการส่งขายหลักทรัพย์ แต่ในการซื้อขายหลักทรัพย์แบบชอร์ตเซลด้วยการให้ยืมหลักทรัพย์นี้ นักลงทุนผู้ทำชอร์ตเซล(บริษัทก.)ยังไม่มีหลักทรัพย์อยู่ในความครอบครองในขณะส่งขายหลักทรัพย์ ดังนั้นในขณะที่ผู้ทำชอร์ตเซลหรือผู้ยืมหลักทรัพย์หรือผู้ขายหลักทรัพย์ (บริษัท ก.) ได้รับชำระราคาขายหลักทรัพย์จากผู้ซื้อหลักทรัพย์ (บริษัท ข.)นั้น นักลงทุนผู้ทำชอร์ตเซล(บริษัทก.)จึงยังไม่มีต้นทุนคือราคาหลักทรัพย์ที่ซื้อมา

ดังนั้น จึงทำให้เกิดข้อจำกัดทางกฎหมายภาษีอากรขึ้นว่าจะจัดเก็บภาษีเงินกำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์ของผู้ทำชอร์ตเซลหรือผู้ยืมหลักทรัพย์หรือผู้ขายหลักทรัพย์ (บริษัท ก.) จากฐานเงินได้ใดในระหว่าง

1.1.1 มูลค่าขายหลักทรัพย์อย่างเดียวโดยปราศจากต้นทุน คือ เมื่อผู้ทำชอร์ตเซลหรือผู้ยืมหลักทรัพย์หรือผู้ขายหลักทรัพย์ (บริษัท ก.) ได้รับชำระราคาขายหลักทรัพย์(xyz) จากผู้ซื้อหลักทรัพย์ (บริษัท ข.)

1.1.2 ส่วนต่างระหว่างมูลค่าขายหลักทรัพย์กับมูลค่าซื้อหลักทรัพย์กลับคืน คือ จำนวนเงินกำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์จากมูลค่าของหลักทรัพย์ที่ซื้อกลับคืนมาหักออกจากมูลค่าราคาขายหลักทรัพย์ (ราคาหลักทรัพย์ที่บริษัทก.ซื้อกลับคืนมาใช้คืนให้แก่บริษัท ค. - ราคาขายหลักทรัพย์ที่บริษัท ก.ได้รับชำระราคาหลักทรัพย์จากบริษัทข.)

1.2 ภาวะภาษีเงินได้ของผู้ทำชอร์ตเซล

ในปัจจุบันการจัดเก็บภาษีเงินได้จากเงินกำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์ (Capital Gain) จะมีความแตกต่างกันตามประเภทของบุคคลที่ทำการซื้อและลักษณะของการซื้อขาย เช่น หากเป็นการซื้อขายหลักทรัพย์ของบุคคลธรรมดาในตลาดหลักทรัพย์ก็จะได้รับการยกเว้นภาษีเงินกำไรจากการขายหลักทรัพย์ (Capital Gain) แต่หากเป็นการซื้อขายหลักทรัพย์ของนิติบุคคลแม้จะทำการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ก็หาได้รับการยกเว้นเช่นเดียวกับบุคคลธรรมดาไม่ และหากเป็นการซื้อขายหลักทรัพย์ของบุคคลธรรมดาแต่ซื้อขายหลักทรัพย์นอกตลาดหลักทรัพย์ก็ไม่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเช่นเดียวกัน

ดังนั้น จึงทำให้เกิดข้อจำกัดในการประกอบธุรกรรมการทำชอร์ตเซลด้วยการให้ยืมหลักทรัพย์ขึ้นตามกรณีตัวอย่างว่า จะจัดเก็บภาษีเงินได้จากกำไรจากการทำชอร์ตเซลด้วยการให้

ยืมหลักทรัพย์อย่างไร (จะจัดเก็บภาษีเงินได้จากเงินกำไรของบริษัท ก.อย่างไร) จะจัดเก็บในลักษณะเดียวกับการจัดเก็บภาษีเงินได้จากการซื้อขายหลักทรัพย์ในปัจจุบันได้หรือไม่ ทั้งนี้เพราะการทำชอร์ตเซลด้วยการให้ยืมหลักทรัพย์ก็ถือเป็นรูปแบบหนึ่งของการซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งทำให้การซื้อขายได้ทั้งในและนอกตลาดหลักทรัพย์ และนักลงทุนผู้ทำชอร์ตเซลก็อาจเป็นได้ทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลเช่นเดียวกับการซื้อขายหลักทรัพย์โดยทั่วไป

1.3 ภาวะภาษีมูลค่าเพิ่ม

ในปัจจุบันเงินกำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์ (Capital Gain) ไม่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม (หนังสือตอบข้อหารือกรมสรรพากรที่ กค.1802/พ6204 ลงวันที่ 15 เมษายน 2536 และกค.0802/พ13667 ลงวันที่ 26 กรกฎาคม 2536) ดังนั้น จึงทำให้เกิดข้อจำกัดขึ้นว่า เงินกำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์ของผู้ทำชอร์ตเซลจะตีความเป็นเช่นเดียวกันหรือไม่

1.4 ภาวะภาษีธุรกิจเฉพาะ

ในปัจจุบันเงินกำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์ (Capital Gain) ได้รับการยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการกำหนดกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะ (ฉบับที่ 240) พศ. 2534 มาตรา 3(1) ดังนั้น จึงทำให้เกิดข้อจำกัดขึ้นว่า เงินกำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์ของผู้ทำชอร์ตเซลจะได้รับการยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะเช่นเดียวกับการซื้อขายหลักทรัพย์โดยทั่วไปหรือไม่

2. ข้อจำกัดเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากรจากค่าธรรมเนียมการให้ยืมหลักทรัพย์

(Lending Fee)

ตัวอย่าง บริษัท ก.ทำชอร์ตเซลหลักทรัพย์ ABC โดยทำการยืมหลักทรัพย์ดังกล่าวจากบริษัท ข. ดังนั้น บริษัท ก. ผู้ยืมหลักทรัพย์จึงมีหน้าที่ตามสัญญายืมหลักทรัพย์ที่จะต้องจ่ายค่าธรรมเนียมการให้ยืมหลักทรัพย์ให้กับบริษัท ข.ผู้ให้ยืมหลักทรัพย์

จากตัวอย่างแยกพิจารณาข้อจำกัดทางกฎหมายภาษีอากรได้ดังนี้

2.1 ภาวะภาษีเงินได้

การที่ผู้ให้ยืม(บริษัท ข.) ได้รับเงินค่าธรรมเนียมการให้ยืม (Lending Fee) จากผู้ยืม(บริษัท ก.) นั้น ค่าธรรมเนียมการให้ยืมหลักทรัพย์ (Lending Fee) ถือเป็นค่าตอบแทนที่ผู้ให้ยืม(Lender) ได้รับในการให้ยืมหลักทรัพย์ จึงถือเป็นเงินได้ของผู้ให้ยืม(บริษัทข.) แต่

ในทางภาษีอากรจะถือเป็นเงินได้ประเภทใดในระหว่างเงินได้พึงประเมินตาม มาตรา 40(4)(ข)¹ กับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(8) แห่งประมวลรัษฎากร² เพราะเงินได้พึงประเมินทั้งสองประเภทนี้มีความแตกต่างกันในเรื่องของการถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย กล่าวคือ กรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(4)(ข) ผู้มีเงินได้ในกรณีนี้คือผู้ให้ยืม(บริษัท ข.)จะต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย ในขณะที่เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(8) ผู้มีเงินได้จะไม่ถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล

2.2 ภาวะภาษีมูลค่าเพิ่ม

ค่าธรรมเนียมการให้ยืมหลักทรัพย์ที่ผู้ให้ยืมหลักทรัพย์(บริษัทข.)ได้รับจากผู้ให้ยืมหลักทรัพย์(บริษัท ก.)นั้นจะก่อให้เกิดภาวะภาษีมูลค่าเพิ่มขึ้นหรือไม่? อย่างไร?

2.3 ภาวะภาษีธุรกิจเฉพาะ

ค่าธรรมเนียมการให้ยืมหลักทรัพย์ที่ผู้ให้ยืมหลักทรัพย์(บริษัทข.)ได้รับจากผู้ให้ยืมหลักทรัพย์(บริษัท ก.)นั้นจะก่อให้เกิดภาวะภาษีธุรกิจเฉพาะหรือไม่? อย่างไร?

3. ข้อจำกัดเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากรจากการโอนกรรมสิทธิ์ในหลักทรัพย์และทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน (Transfer of Title /Transfer of Collateral)

ตัวอย่าง บริษัท ก.ทำซอร์ตเชลหลักทรัพย์ CBS โดยทำการยืมหลักทรัพย์ดังกล่าวจากบริษัท ข. บริษัท ข.ผู้ให้ยืมหลักทรัพย์จึงมีหน้าที่ต้องทำการส่งมอบหรือทำการโอนกรรมสิทธิ์ในหลักทรัพย์ CBSให้แก่บริษัท ก.ผู้ยืมหลักทรัพย์ และบริษัทก.ผู้ยืมหลักทรัพย์ก็มีหน้าที่ต้องทำการส่งมอบหรือโอนกรรมสิทธิ์ในหลักประกันให้แก่บริษัทข.ผู้ให้ยืมหลักทรัพย์เพื่อเป็นการค้ำประกันการยืมหลักทรัพย์ด้วย และเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการยืมแล้ว บริษัท ก.ผู้ยืมหลักทรัพย์ก็มีหน้าที่ต้องส่งมอบหลักทรัพย์คืนให้แก่บริษัท ข.ผู้ให้ยืมหลักทรัพย์ ส่วนบริษัท ข.ผู้ให้ยืมก็ต้องทำการส่งมอบหลักประกันคืนให้แก่บริษัท ก.เช่นเดียวกัน

¹ ปรฎ.มาตรา 40(4) บัญญัติว่า “เงินได้พึงประเมินนั้นคือ เงินได้ประเภทต่อไปนี้ (ข) ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนการเป็นหุ้นส่วนหรือโอนหุ้น หุ้นกู้ พันธบัตร หรือตั๋วเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหน้าที่บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออก นี้เฉพาะที่ตราว่าเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน”

² ปรฎ.มาตรา 40(8) บัญญัติว่า “เงินได้พึงประเมินนั้นคือ เงินได้ประเภทที่ได้รับจากการธุรกิจ การพาณิชย์ การเกษตร การอุตสาหกรรม การขนส่งหรือการอื่นนอกจากที่ระบุไว้ใน (1)-(7)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าในการทำขอร์ดเซตด้วยการให้ยืมหลักทรัพย์นั้นจะต้องมีการโอนกรรมสิทธิ์ในหลักทรัพย์และหลักประกันระหว่างผู้ยืม(บริษัท ก.)กับผู้ให้ยืม(บริษัท ข.) ดังนี้

1. การโอนกรรมสิทธิ์ในหลักทรัพย์เมื่อมีการยืมหลักทรัพย์ โดยผู้ให้ยืมโอนให้แก่ผู้ยืมหลักทรัพย์
2. การโอนกรรมสิทธิ์ในหลักประกันเมื่อมีการยืมหลักทรัพย์ โดยผู้ยืมโอนให้แก่ผู้ให้ยืมเพื่อค้ำประกันการยืม
3. การโอนกรรมสิทธิ์ในหลักทรัพย์เมื่อมีการคืนหลักทรัพย์ โดยผู้ยืมโอนคืนให้แก่ผู้ให้ยืมหลักทรัพย์
4. การโอนกรรมสิทธิ์ในหลักประกันเมื่อมีการคืนหลักทรัพย์ โดยผู้ให้ยืมโอนคืนให้แก่ผู้ยืมหลักทรัพย์

จากตัวอย่างจึงแยกพิจารณาข้อจำกัดทางกฎหมายภาษีอากรได้ดังนี้

3.1 ภาระภาษีเงินได้

การโอนกรรมสิทธิ์ในหลักทรัพย์และหลักประกันระหว่างผู้ยืม(บริษัทก.)กับผู้ให้ยืม(บริษัท ข.)จะถือเป็น“การขาย”ตามมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งถือว่าเกิดเงินได้พึงประเมินที่ต้องนำมาเสียภาษีเงินได้หรือไม่? ทั้งนี้เพราะมาตรา 39 บัญญัติว่า “ขาย” หมายความว่าความรวมถึง “ขายฝาก แลกเปลี่ยน ให้ โอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ไม่ว่าด้วยวิธีใดๆ และไม่ว่าจะมีค่าตอบแทนหรือไม่”

3.2 ภาระภาษีมูลค่าเพิ่ม

การโอนกรรมสิทธิ์ในหลักทรัพย์และหลักประกันระหว่างผู้ยืม(บริษัทก.)กับผู้ให้ยืม(บริษัท ข.)จะเกิดภาระภาษีมูลค่าเพิ่มหรือไม่?อย่างไร?

3.3 ภาระภาษีธุรกิจเฉพาะ

การโอนกรรมสิทธิ์ในหลักทรัพย์และหลักประกันระหว่างผู้ยืม(บริษัทก.)กับผู้ให้ยืม(บริษัทข.)จะก่อให้เกิดภาระภาษีธุรกิจเฉพาะขึ้นหรือไม่?อย่างไร?

4. ข้อจำกัดเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากรจากเงินชดเชยผลประโยชน์ที่ผู้ให้ยืมพึงได้รับจากผู้ยืม

ตัวอย่าง บริษัท ก. ทำซอร์ตเซลหลักทรัพย์ GPS โดยทำการยืมหลักทรัพย์จากบริษัท ข. โดยในระหว่างการให้ยืมหลักทรัพย์นั้น หลักทรัพย์ GPS ได้มีการจ่ายเงินปันผล ดังนั้นบริษัท ก. ผู้ยืมซึ่งได้รับโอนหลักทรัพย์ไปจากบริษัท ข.ผู้ให้ยืม จึงเป็นผู้มีสิทธิได้รับการจ่ายเงินปันผลนั้น เพราะเงินปันผลที่ออกโดยบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์จะจ่ายให้แก่ผู้มีชื่อในทะเบียนผู้ถือหุ้นในขณะจ่ายเงินปันผลเท่านั้น ดังนั้น หากบริษัท ก. ผู้ยืมได้ทำการโอนกรรมสิทธิ์ในหลักทรัพย์ให้แก่ผู้ซื้อหลักทรัพย์ไป ผู้ที่จะได้รับการจ่ายเงินปันผลจากบริษัทเจ้าของหลักทรัพย์ GPS ก็จะเป็นผู้ที่ซื้อหลักทรัพย์ไปนั่นเอง ฉะนั้น บริษัท ข. ผู้ให้ยืมหลักทรัพย์จึงขาดสิทธิประโยชน์ในเงินปันผลจำนวนนี้ไป บริษัท ก. ผู้ยืมหลักทรัพย์จึงมีหน้าที่ตามสัญญาชดเชยหลักทรัพย์ในการที่จะชดเชยสิทธิในเงินปันผลจำนวนนี้ให้แก่บริษัท ข. ผู้ให้ยืมหลักทรัพย์

จากตัวอย่างดังกล่าวมีข้อจำกัดทางกฎหมายภาษีอากรว่า เงินชดเชยเงินปันผลที่ผู้ให้ยืม(บริษัท ข.) ได้รับจากผู้ยืมหลักทรัพย์(บริษัท ก.) เพื่อเป็นการชดเชยเงินปันผลที่แท้จริงนั้น จะมีภาระภาษีอากรอย่างไร? จะถือเป็นเงินปันผลที่แท้จริงซึ่งผู้ให้ยืม(บริษัท ข.) จะต้องเสียภาษีเงินปันผลในลักษณะเดียวกับที่ผู้ยืม(บริษัท ก.)หรือผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ในหลักทรัพย์ต่อจากผู้ยืมได้ทำการเสียภาษีเงินปันผลไปแล้วตามมาตรา 40(4)(ข) ซึ่งนอกจากจะต้องนำมารวมคำนวณเสียภาษีเงินได้ปลายปีแล้วยังต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายอีกด้วยหรือไม่? หรือจะถือเป็นเงินได้ประเภทใด? นอกจากนี้หากเป็นกรณีการจ่ายเงินชดเชยดอกเบี้ยให้แก่ผู้ให้ยืมหลักทรัพย์ เงินชดเชยดอกเบี้ยนั้นจะมีภาระภาษีเป็นเช่นใด?